

آسیب شناسی ورزش قهرمانی در وزارت ورزش و جوانان (مطالعه موردی اداره کل ورزش و جوانان استان فارس)

تاریخ دریافت: ۹۹/۰۲/۱۱- تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۴/۲۲

خلاصه

مقدمه: هدف از پژوهش حاضر آسیب شناسی ورزش قهرمانی در وزارت ورزش و جوانان بود.
روش کار: جامعه آماری کلیه ورزشکاران و مدیران اداره کل ورزش و جوانان استان فارس به تعداد ۵۰۰ نفر بودند. برای تعیین حجم نمونه مورد مطالعه به استناد مبانی نظری معادلات ساختاری حداقل حجم نمونه ۲۰۰ نفر از ورزشکاران و مدیران بصورت نمونه گیری تصادفی طبقه ای انتخاب شد. جهت جمع آوری داده ها از پرسشنامه آسیب شناسی ورزش قهرمانی مدیران نوری و همکاران (۱۳۹۷) و پرسشنامه ورزش قهرمانی ورزشکاران محقق ساخته (۱۳۹۸) استفاده شده است. به منظور بررسی روایی محتوایی از نظرات خبرگان بر اساس فرمت از قبل تعیین شده استفاده گردید و جهت پایایی پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۹۶۴ و ۰/۷۵۸ احراز گردید.

نتایج: جهت تحلیل یافته های تحقیق به کمک معادلات ساختاری و به کارگیری نرم افزار لیزرل نتایج ذیل حاصل گردید. کلیه روابط بین آسیب شناسی ورزش قهرمانی و مولفه ها (ساختاری، رفتاری و زمینه ای) بسیار قوی می باشد زیرا تمامی ضرایب استاندارد (بار عاملی) کاملاً به عدد یک نزدیک و یا خود عدد یک بدست آمده است.

نتیجه گیری: در نهایت می توان گفت که از دیدگاه مدیران قویترین رابطه بین مولفه ها و متغیر آسیب شناسی ورزش قهرمانی، مولفه ساختاری می باشد و از دیدگاه ورزشکاران قویترین رابطه بین مولفه ها و متغیر آسیب شناسی ورزش قهرمانی، مولفه زمینه ای می باشد.

کلمات کلیدی: آسیب شناسی، ورزش قهرمانی، وزارت ورزش و جوانان

علیرضا حیدرپناه^۱

عبدالمحمد طاهری^{۲*}

علیرضا قاسمی زاد^۳

^۱ دانشجوی دکترای مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد کازرون

^۲ دانشیار مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد شیراز، شیراز، ایران

^۳ استادیار مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد کازرون، کازرون، ایران.

Email: taheri1397@yahoo.com

مقدمه

یکی از دلایل مهم برای مطالعه ورزش به عنوان یک پدیده اجتماعی فراگیر، این است که با بسیاری از مظاهر زندگی افراد جامعه ارتباط بسیار نزدیک دارد. ورزش با پدیده ها و نهادهایی همچون خانواده، اقتصاد، آموزش و پرورش، مذهب، اوقات فراغت، سیاست، حقوق، فرهنگ، رسانه های جمعی و بهداشت ارتباط دارد. بخش اعظم موضوعات و مطالب جامعه شناسی ورزشی به میزان تأثیر و یا تأثیر هریک از پدیده ها با فعالیت های ورزشی است که در هر جامعه ای متناسب با شرایط و وضعیت آن جامعه مورد بررسی قرار می گیرد. گستردگی و تنوع فعالیتهای ورزشی در جامعه به گونه ای است که در تحلیل آن باید به سایر نهادهای اجتماعی مثل اقتصاد، فرهنگ، آموزش و پرورش، سیاست و هنر و سایر پدیده های اجتماعی اثرگذار نیز توجه کرد (نادریان جهرمی، ۱۳۹۱). از سوی دیگر پیشرفت و تکامل هر جامعه انسانی نیازمند توسعه فرهنگی در تمامی ابعاد سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و آموزشی می باشد و به دلیل وجود باورها و اعتقادات جامعه ایرانی، توسعه به عنوان پیشرفت ایرانی اسلامی معرفی شده است (مختاریانپور، ۱۳۸۸). اهمیت فرهنگ در شکل گیری توسعه مطلوب، انکارناپذیر می باشد؛ زیرا، پیشرفت به بستر فرهنگی هر جامعه وابسته بوده و نشان دهنده تطابق یا همگامی بین فرهنگ و توسعه است و هر توسعه ای باید بر توسعه فرهنگی در تمامی ابعاد جامعه استوار باشد. منظور از توسعه فرهنگی، رشد آگاهی ها، قابلیت ها و امکانات هر جامعه جهت برآوردن نیازهای مادی و معنوی، بهبود روابط اجتماعی و انسانی و افزایش توانایی های علمی و اخلاقی برای تمام افراد جامعه است. این ورزش، بازتاب نظام اجتماعی بوده و با فرهنگ، اقتصاد و سیاست پیوند خورده است. در حقیقت، ورزش یک خرده و یا پاره فرهنگی است که به تسامح "فرهنگ ورزش" خوانده می شود. این خرده فرهنگ شامل باورها، ارزش ها، هنجارها، رفتارها و نمادهای مربوط به ورزش است و چون هر پاره فرهنگی با دیگر ابعاد فرهنگی و توسعه ای در تعامل می باشد (مهدوی، ۱۳۸۳)، بنابراین، ورزش از نظر ماهوی و ذاتی، نهادی فرهنگی است که به لحاظ کارکرد با نهاد

بهداشت، سلامت، تربیت و در چند دهه اخیر نیز با اقتصاد در هم آمیخته است. این کار کرد در حوزه های اجتماعی و سیاسی نیز نمود فراوانی دارد. وجود انبوه علاقه مندان، تماشاگران و فعالان جوان ورزشی و انتشار مجلات، روزنامه ها و برنامه های ورزشی متعدد در ایران نیز اهمیت این کار کرد و رابطه را نشان می دهد و گویای لزوم توجه به توسعه فرهنگی در ورزش و به دنبال آن ورزش قهرمانی می باشد.

ورزش قهرمانی، ورزشی است که برای کسب جایگاه رتبه مند تعریف می شود و عبارت است از ورزش های رقابتی و سازمان یافته ای که با توجه به قوانین و مقررات خاص برای ارتقای رکوردهای ورزشی و کسب رتبه با مدال انجام می گیرد. مسئولیت پشتیبانی آن بر عهده بخش های غیر دولتی و خصوصی با حمایت دولت و مسئولیت اجرایی آن بر عهده بخش غیردولتی (فدراسیون ها و هیأت ها) می باشد (مرادی، ۱۳۹۱). ورزش قهرمانی به عنوان بازتاب نظام اجتماعی همیشه پیوند عجیبی با ورزش داشته است. منظور از توسعه فرهنگی در ورزش قهرمانی، گسترش هنجارها، ارزش ها، باورها، نمادها و غیره در ورزش، به دور از مسائل غیراخلاقی و ناهنجاری های رایج فعلی است؛ بنابراین، برخلاف توسعه فرهنگ ورزش که بر افزایش میزان مشارکت افراد در برنامه های ورزشی و توجه بیشتر به بعد جسمانی تأکید دارد، توسعه فرهنگی در ورزش، تمامی ابعاد اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، هویتی و فرهنگی ورزش را شامل می شود. از سوی دیگر، فرهنگ ورزش بخشی از توسعه فرهنگی در ورزش می باشد (نوروزیان، ۱۳۹۵).

با توجه به اهمیت توسعه فرهنگی در ورزش قهرمانی، اقدامات و مطالعات، بیشتر در رابطه با دیگر ابعاد توسعه ورزش یا فرهنگ ورزش انجام گرفته و توجه کمتری نسبت به توسعه فرهنگی در ورزش شده است؛ مثلاً، برخی از پژوهشگران خارجی، به طور عمده به بررسی مدل های کلی توسعه ورزش در جامعه پرداخته اند که ورزش قهرمانی نیز بخشی از این مدل های توسعه را تشکیل داده است. در این باره می توان از مدل هرمی شش سطحی شیلبری و دین^۱ (۲۰۰۱) و مدل هرمی یا پیرامیدی مول

¹ Shilbury & Deane

^۱ یاد کرد که بیشتر بر نحوه و میزان مشارکت افراد در سطوح مختلف ورزش تأکید داشته و مسیر حرکت افراد را در راه رسیدن به سطوح بالاتر مانند ورزش قهرمانی ترسیم کرده‌اند. در داخل کشور نیز طرح جامع ورزش کشور (۱۳۸۳) مانند سایر مدل‌های نظری، تنها بر توسعه ورزش از طریق یا همان افزایش مشارکت افراد تا رسیدن به سطح نخبه تأکید دارند و مؤلفه‌های این طرح، حتی بخش فرهنگی آن نیز همین هدف را دنبال می‌کنند. برخی از پژوهشگران مانند غفرانی و همکاران (۱۳۸۹)، مظفری و همکاران (۱۳۹۱) و سیف پناهی و همکاران (۱۳۹۰)، تنها عوامل داخلی و خارجی مؤثر بر توسعه ورزش قهرمانی را بررسی کرده و با ارائه شاخص‌های اجتماعی، سیاسی و عمدتاً اقتصادی، راهبرد این نوع توسعه را تدوین کرده‌اند. البته، برخی از این شاخص‌ها در توسعه فرهنگی در ورزش قهرمانی مؤثر می‌باشند. اگرچه مطالعات متعددی در زمینه ورزش قهرمانی به عمل آمده (ملایی (۱۳۹۳)، بیکر و هورتون^۲ (۲۰۰۴)، گرین^۳ (۲۰۰۵)، دی بوسچره^۴، دی کنوپ، وان بوتنبرگ و شیلی (۲۰۰۶)، بولکه و رابینسون^۵ (۲۰۰۹) و جیانگ^۶، هوا و وانگ (۲۰۰۷)) و در این مطالعات عوامل اجتماعی، روانی، خانوادگی و حتی فرهنگی به عنوان عوامل اثرگذار معرفی شده‌اند، اما به طور ویژه بر توسعه کمی ورزش قهرمانی مانند ورود افراد و کسب موفقیت آنها توجه شده است. در برنامه پنجم توسعه کشور نیز بر ارتقای معنویت، اخلاق و ارزشهای اسلامی در جامعه از طریق توسعه و گسترش ورزش تأکید شده است. در این برنامه، شاخصها و اهدافی مانند افزایش سالیانه جمعیت ورزش قهرمانی، کسب مدال در رقابت‌های مختلف ورزشی، تأمین منابع مالی از طریق توسعه مشارکت بخش خصوصی و غیره، از راههای رسیدن به این نوع توسعه معرفی شده است. بررسی بیشتر این برنامه، گویای برتری بعد اقتصادی آن و کم توجهی یا بی توجهی به سایر ابعاد، به ویژه بعد فرهنگی ورزش می‌باشد.

¹ Mull Pyramid Model

² Baker & Horton

³ Green

⁴ De bosscher

⁵ Bohlke & Robinson

⁶ Jiang

در این راستا، برخی از پژوهش‌ها به بررسی رابطه توسعه ورزش قهرمانی با ابعاد توسعه اشاره کرده‌اند؛ به عنوان مثال، وان تویکا و جور سکوک^۷ (۲۰۱۲) و بیان^۸ (۲۰۰۵)، توسعه ورزش قهرمانی از طریق توسعه اقتصادی مانند سرمایه گذاری برای افزایش امکانات و اعزام ورزشکاران به مسابقات بین المللی را ضروری می‌دانند. همچنین، در مطالعات دی بوسچر و همکاران (۲۰۰۳) و جیانگ و همکاران (۲۰۰۷)، توسعه ورزش قهرمانی از طریق توسعه اجتماعی، به دلیل وجود فضاها، امکانات و تجهیزات ورزشی بیشتر در شهرها، دسترسی راحت تر به امکانات و فضاها و ورزشی و استفاده از علم، تکنولوژی و رسانه بیان شده است.

صادقی آرانی و میرغفوری (۱۳۸۸)، هافمن^۹، لی و رماسامی (۲۰۰۲) و فتر^{۱۰} (۲۰۱۱) نیز برای توسعه ورزش قهرمانی از طریق توسعه فرهنگی، بر شاخص‌هایی مانند تعداد میزبانی رقابت‌های ورزشی و حمایت از ستارگان و نخبگان ورزش و به طور آشکار، بر عوامل اثرگذار بر توسعه کمی ورزش قهرمانی تأکید کرده‌اند. همچنین، مؤسسه سیمای جوان (۱۳۸۳) در پژوهشی، تنها به بررسی نقاط قوت و ضعف ابعاد فرهنگ ورزش قهرمانی فوتبال پرداخته است. در برخی پژوهش‌های نزدیک به موضوعات فرهنگ، احمدی و همکاران (۱۳۸۵) ضعف ساختاری، سطحی‌نگری و افراط و تفریط، عدم برنامه ریزی و تخصص‌گرایی و سلیقه‌ای عمل کردن را از مسائل مهم در امور فرهنگی ورزش قهرمانی کشور می‌دانند. حلیان و همکاران (۱۳۹۳) نیز مؤلفه‌هایی مانند توهین نکردن به حریف در میدان مسابقه، قانون‌مداری به جای رابطه‌مداری، آموزش ارزش‌های اخلاقی از نخستین روزهای آغاز ورزش، عدم پرداخت رشوه و زدوبندهای مالی و پرهیز از خودخواهی و غرور بیش از حد را از معیارهای اخلاقی در ورزش حرفه‌ای دانسته‌اند. همچنین، صفابخش (۱۳۸۶) برای توسعه فرهنگ ورزش کشور، مؤلفه‌های اخلاق ورزشی، قانونمندی، روحیه

⁷ Van Tuyckom & Joreskog

⁸ Bian

⁹ Hoffman

¹⁰ Fetter

کار جمعی و تیمی، شایسته سالاری و حرفه ای گرایی، رقابت جویی و فلسفه ورزش را پیشنهاد کرده است. وی بر این باور است که بیشتر پژوهش ها در مورد فرهنگ ورزش کشور، به بررسی ناهنجاری رفتاری در ورزشگاه ها پرداخته اند (۶۲/۵ درصد). صفابخش (۱۳۸۶) نیز به بررسی عوامل اثرگذار بر چالش های توسعه فرهنگ ورزش کشور از دیدگاه صاحب نظران پرداخته و آنها را در چهار محور آموزشی، اجتماعی، قانونی و اقتصادی طبقه بندی کرده است. شاید بتوان از این پژوهش به عنوان تنها پژوهشی نام برد که به بررسی عوامل و ملاک های توسعه فرهنگ ورزش و تا حدی به توسعه فرهنگی در ورزش پرداخته است. مرور این مطالعات نشان می دهد که بررسی تمامی عوامل توسعه فرهنگی در ورزش قهرمانی کمتر مورد توجه بوده است. اقدامات انجام شده در راستای توسعه فرهنگی در ورزش، در سیاست های کلان کشور نیز عوامل و ملاک های توسعه فرهنگی را بررسی نکرده و تنها تعدادی شاخص را معرفی نموده است. برخی از این اقدامات عبارت از تعیین راهبردهای فرهنگی ورزش و تربیت بدنی در مصوبه ۵۶۵ شورای عالی انقلاب فرهنگی (۱۳۸۳) و تعیین تعداد محدودی شاخص و هدف فرهنگی در برنامه های سوم و چهارم توسعه و نظام نامه جامع فرهنگ ورزش و تربیت بدنی و منشور فرهنگی ورزش هستند. از این رو، می توان استدلال کرد پژوهش درباره عوامل و ملاکهای توسعه فرهنگی در ورزش و به ویژه ورزش قهرمانی، کمتر مورد توجه یا علاقی پژوهشگران، نهادهای آموزشی و سیاست گذاری قرار گرفته است. بنابراین، هدف از پژوهش حاضر، آسیب شناسی ورزش قهرمانی در وزارت ورزش و جوانان (مطالعه موردی اداره کل ورزش و جوانان استان فارس) است.

پیشینه پژوهش:

کشاورز و همکاران (۱۳۹۷) در تحقیقی تحت عنوان «تحلیل عوامل مؤثر بر رفتار مدیران ورزش قهرمانی ایران با رویکرد برنامه ریزی سناریو» به این نتیجه رسیدند که ۷ عامل برنامه جامع ورزش قهرمانی، سیستم حمایتی مداوم، نظم جامع استعدادیابی، اماکن ورزشی مدرن، دوره های بازآموزی مربیان، تمرینات

علمی دراز مدت و سیستم ارزیابی عملکرد مربیان و ورزشکاران بر رفتار مدیران ورزش قهرمانی ایران با رویکرد برنامه ریزی مؤثر است.

ساکی و همکاران (۱۳۹۵) در تحقیقی تحت عنوان «رابطه بین اجرای فوق برنامه های ورزشی با موفقیت ورزش قهرمانی در دانشگاه علوم دریایی امام خمینی (ره) نوشهر» به این نتیجه رسیدند که تلاش در جهت اثربخشی فعالیت ورزشی فوق برنامه از طریق انتخاب مسئولین متخصص، توجه به علایق همه دانشجویان، ساخت و تجهیز امکانات موجب کسب موفقیت و در نتیجه افزایش سلامت، توسعه و تعالی دانشجویان می گردد.

سواری و همکاران (۱۳۹۴) در تحقیقی با عنوان «توصیف وضعیت ورزش همگانی استان خوزستان و تدوین راهبردهای توسعه آن» به این نتیجه رسیدند که جایگاه راهبردی استان در منطقه راهبردی WT (ضعف و تهدید) قرار دارد.

جیانگ، هوا و وانگ^۱ (۲۰۱۷) در پژوهش خود از مدل هرمی شش سطحی شیلوری و دین و مدل هرمی یا پیرامیدی مول یاد کردند که بیشتر بر نحوه و میزان مشارکت افراد در سطوح مختلف ورزش تأکید داشته و مسیر حرکت افراد را در راه رسیدن به سطوح بالاتر مانند ورزش قهرمانی ترسیم کرده اند.

بیکر و هورتون^۲ (۲۰۱۶)، گرین^۳ (۲۰۱۵)، دی بوسچره^۴ و همکاران (۲۰۰۶)، بولکه و راینسون^۵ (۲۰۰۹) و جیانگ و همکاران (۲۰۰۷) نیز در پژوهش های خود به بررسی عوامل کلان مؤثر بر توسعه ورزش قهرمانی پرداختند. اگرچه در این مطالعات عوامل اجتماعی، روانی، خانوادگی و حتی فرهنگی به عنوان عوامل اثرگذار معرفی شده اند، اما به طور ویژه بر توسعه کمی ورزش قهرمانی مانند ورود افراد و کسب موفقیت آنها توجه شده است.

اوجا^۶ و همکاران (۲۰۱۵) در تحقیقی تحت عنوان «تعریف شناسایی کارکنان با سازمان های ورزشی: شناسایی کارکنان

1. Jiang, Hua, Wang

2. Baker & Horton

3. Green

4. De Bosscher

5. Bohkle & Robinson

6. Oja

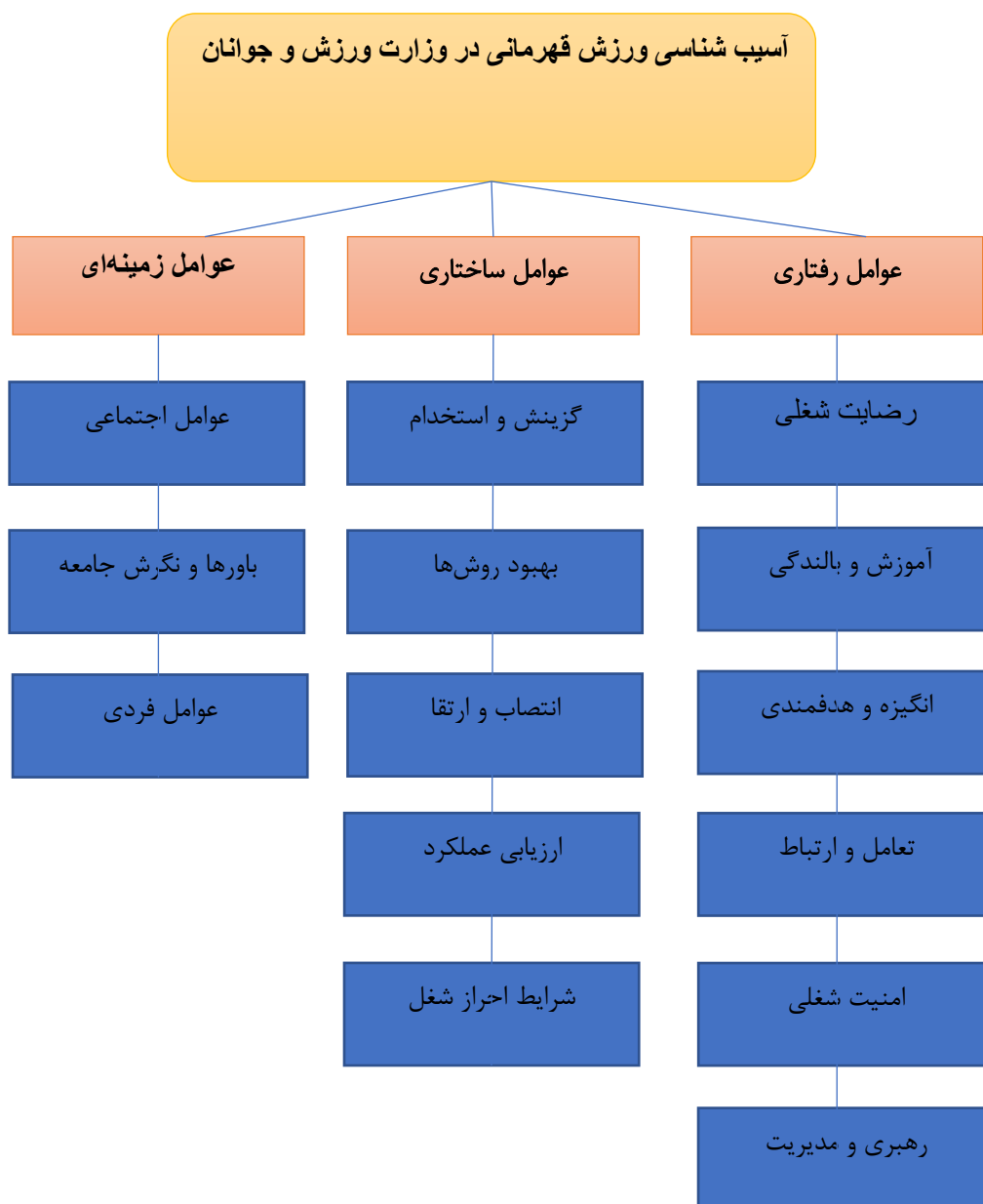
ورزشی» به این نتیجه رسیدند که همسانی و هویت سازی مشترک اجتماعی و فرهنگی در ورزش های تیمی می تواند به کارکرد مطلوب ورزشکاران منجر شود.

پرسش های اصلی پژوهش:

سوال اول: از دیدگاه ورزشکاران عوامل رفتاری، ساختاری و زمینه ای تا چه اندازه نقش تعیین کننده ای در آسیب شناسی

ورزش قهرمانی در اداره کل ورزش و جوانان استان فارس دارند؟

سوال دوم: از دیدگاه مدیران عوامل رفتاری، ساختاری و زمینه ای تا چه اندازه نقش تعیین کننده ای در آسیب شناسی ورزش قهرمانی در اداره کل ورزش و جوانان استان فارس دارند؟

شکل ۱- مدل مفهومی تحقیق

روش کار

پژوهش حاضر یک پژوهش ترکیبی بر مبنای تئوری میکس تئوری است. نوع داده‌ها به صورت ترکیبی جمع‌آوری و تحلیل می‌شوند. بنابراین در این تحقیق هم از تکنیک پیمایش و هم از تکنیک مصاحبه عمیق استفاده می‌شود. همچنین این پژوهش از لحاظ نوع برخورد با مساله مورد بررسی و ورود به آن یک مطالعه‌ای میدانی است. بنابراین، این پژوهش در دو مرحله انجام می‌گردد: مرحله اول با رویکرد کمی و ابزار پیمایش بر روی مدیران سازمان ورزش و جوانان استان فارس و ورزشکاران فعال و مرحله دوم با اتخاذ یک رویکرد کیفی و ابزار مصاحبه عمیق. این تحقیق بر اساس نوع داده‌های جمع‌آوری شده و تحلیل آن، تحقیقی کمی و با توجه به اهداف و ماهیت مسئله پژوهش در راستای «آسیب شناسی ورزش قهرمانی در وزارت ورزش و جوانان» از روش کیفی استقرایی استفاده شد.

در این تحقیق جامعه آماری مورد مطالعه کلیه ورزشکاران فعال و کارکنان اداره کل ورزش و جوانان استان فارس به تعداد ۵۰۰ نفر بود. برای تعیین حجم نمونه مورد مطالعه به استناد مبانی نظری معادلات ساختاری حداقل حجم نمونه ۲۰۰ را پیشنهاد می‌شود. این در حالی است که بیشتر بودن حجم نمونه از این عدد ممکن است منجر به بالا رفتن کای دو و کاهش برازش مدل شود. لهذا در این پژوهش حجم نمونه ۲۰۰ نفر بصورت نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شد.

ابزار مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه آسیب شناسی ورزش قهرمانی مدیران نوری و همکاران (۱۳۹۷) و پرسشنامه

ورزش قهرمانی ورزشکاران محقق ساخته (۱۳۹۸) بود. پس از آن به کمک فرمت از قبل تعیین شده روایی محتوایی احراز و پایایی آن به ترتیب ۰/۹۶۴ و ۰/۷۵۸ تعیین شد. توضیحا اینکه داده‌های مستخرج از ابزارهای مورد مطالعه در نرم افزار لیزرل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

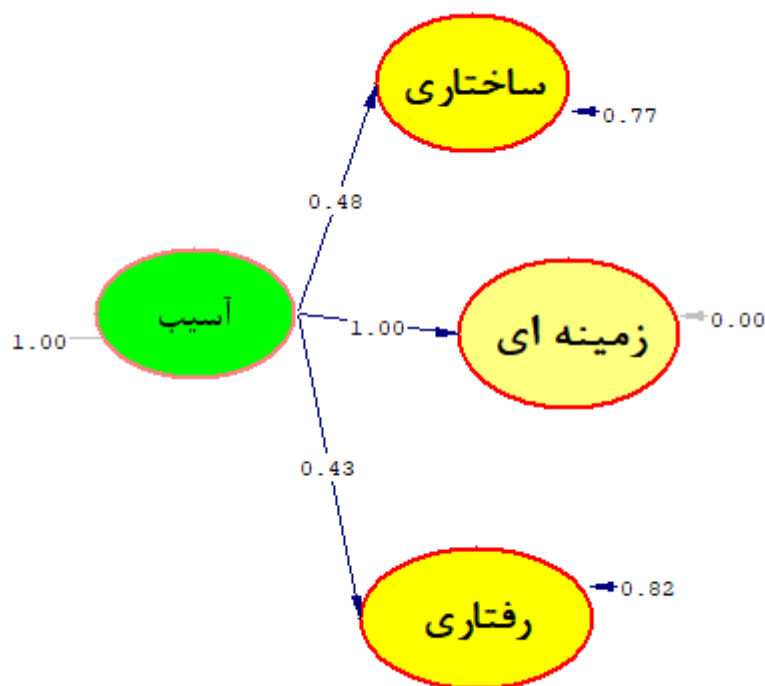
یافته‌ها

هدف این بخش ارائه و تحلیل یافته‌های حاصل از تحقیق است. برای پاسخگویی به سؤالات پژوهش و نتیجه‌گیری از روش‌های آماری و آزمون‌های متفاوت با استفاده از نرم افزار Lisrel نسخه ۸/۸۰ استفاده گردید: جهت بررسی نرمال بودن داده‌ها از آزمون کلموگروف-اسمیرنف، از آزمون تحلیل عاملی تائیدی (CFA) جهت تائید روایی سؤالات و مشخص سازی عوامل کلیدی هر مولفه و از فن مدل یابی معادلات ساختاری (SEM) جهت بررسی برازش مدل پژوهش با داده‌های جمع‌آوری شده، استفاده گردیده است.

سوال اول پژوهش:

از دیدگاه ورزشکاران عوامل رفتاری، ساختاری و زمینه‌ای تا چه اندازه نقش تعیین کننده‌ای در آسیب شناسی ورزش قهرمانی در اداره کل ورزش و جوانان استان فارس دارند؟

الف: مدل کالبدی

شکل ۲. مدل کالبدی اداره کل ورزش و جوانان استان فارس

جدول ۱. نقش تعیین کنندگی عوامل (ساختاری، زمینه ای و رفتاری) بر آسیب شناسی ورزش قهرمانی در اداره کل ورزش و جوانان استان فارس

عوامل	ضریب استاندارد (بار عاملی)	ضریب تعیین
ساختاری	۰/۴۸	۰/۲۳
زمینه ای	۱	۱
رفتاری	۰/۴۳	۰/۱۸

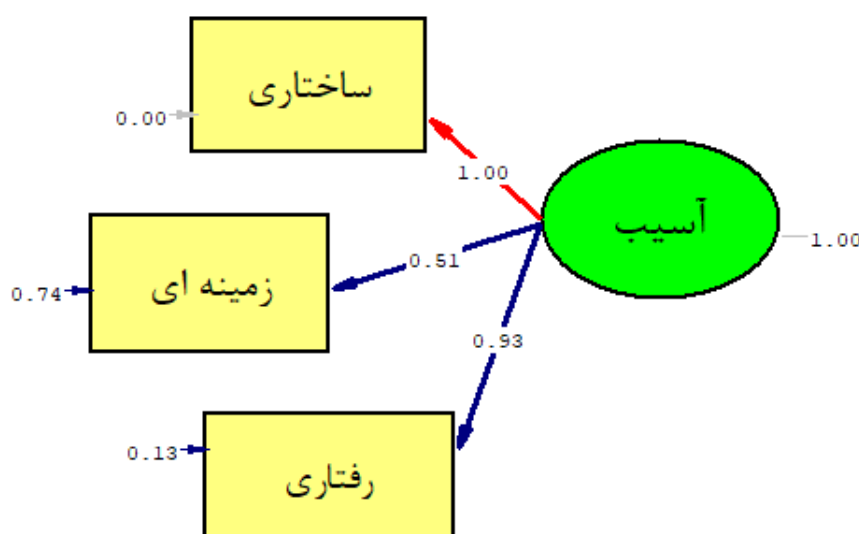
آسیب شناسی

ورزش قهرمانی در اداره کل ورزش جوانان استان فارس داشته باشند).

سوال دوم پژوهش:

از دیدگاه مدیران عوامل رفتاری، ساختاری و زمینه ای تا چه اندازه نقش تعیین کننده ای در آسیب شناسی ورزش قهرمانی در اداره کل ورزش و جوانان استان فارس دارند؟
الف: مدل کالبدی

با توجه به مدل کالبدی شکل ۲ و جدول ۱ می توان میزان رابطه متغیر آسیب شناسی اداره کل ورزش جوانان با هریک از مولفه های (عوامل ساختاری، عوامل زمینه ای، عوامل رفتاری) مشاهده کرد. همچنین کلیه روابط بین متغیر آسیب شناسی اداره کل ورزش جوانان و عوامل برقرار می باشد یعنی تمام عوامل بر روی متغیر آسیب شناسی اداره کل ورزش جوانان تاثیرگذار می باشد (عوامل ساختاری ۲۳٪ و عوامل رفتاری ۱۸٪ و عوامل زمینه ای ۱۰۰٪ می تواند نقش تعیین کننده ای در آسیب شناسی

شکل ۳. مدل کالبدی اداره کل ورزش و جوانان استان فارس

جدول ۲. نقش تعیین کنندگی عوامل (ساختاری، زمینه ای و رفتاری) بر آسیب شناسی ورزش قهرمانی در اداره کل ورزش و جوانان استان فارس

عوامل	ضریب استاندارد (بار عاملی)	ضریب تعیین
ساختاری	۱	۱
زمینه ای	۰/۵۱	۰/۲۶
رفتاری	۰/۹۳	۰/۸۶

حساب می آید را شامل می شود و تشخیص به موقع آن برای حفظ و رشد سازمان امری لازم به حساب می آید (بردلی، ۲۰۱۵). پیشرفت تکنولوژی و گستردگی ارتباطات باعث تغییر و تحولات در ارزش ها و هنجارهای افراد جامعه می شود که این خود از موضوعات مهم آسیب شناسی می باشد.

آسیب شناسی صحیح و به موقع، این امکان را به مدیران می دهد که همواره از مسایل و مشکلات جاری سازمان خود مطلع بوده و از حاد شدن آن جلوگیری کنند. مشکلاتی از قبیل بی علاقه گری کارکنان به کار، بی انگیزه بودن و در نهایت کاهش بهره وری کارکنان که منجر به کاهش بهره وری سازمان می شود، می تواند ناشی از نارسایی ها و آسیب هایی باشد که در نظام مدیریت عملکرد کارکنان وجود دارد (نجفی زاده و زاهدی، ۱۳۹۵).

مدیران بیشترین تاثیر را در آسیب شناسی ورزش قهرمانی با ضریب یک در عوامل ساختاری دیده اند. از آنجایی که این

با توجه به مدل کالبدی شکل ۳ و جدول ۲ می توان میزان رابطه متغیر آسیب شناسی اداره کل ورزش جوانان با هریک از مولفه های (عوامل ساختاری، عوامل زمینه ای، عوامل رفتاری) مشاهده کرد. همچنین کلیه روابط بین متغیر آسیب شناسی اداره کل ورزش جوانان و عوامل برقرار می باشد یعنی تمام عوامل بر روی متغیر آسیب شناسی اداره کل ورزش جوانان تاثیر گذار می باشد (عوامل ساختاری ۱۰۰٪ و عوامل رفتاری ۸۶٪ و عوامل زمینه ای ۲۶٪ می تواند نقش تعیین کننده ای در آسیب شناسی ورزش قهرمانی در اداره کل ورزش جوانان استان فارس داشته باشند).

نتیجه گیری

آسیب سازمانی مفهومی بسیار گسترده دارد که همه ابعاد داخلی و خارجی سازمان که برای بقای سازمان، تهدیدی جدی به

عوامل به شکل مستقیم به عملکرد مدیران برمی گردد حکایت از ارزشمند بودن نتایج تحقیق حاضر است. به عبارتی دیگر آزمودنی‌های این پژوهش خالی از ارزش به سوالات این پژوهش پاسخگو بودند. از دیگر سو آن‌ها بر این باورند که ارزیابی عملکرد، صلاحیت حرفه‌ای، انتصاب و گردش شغلی مناسب و بهبود مرتب سیستم می‌تواند از جمله عوامل تعیین کننده در راستای جلوگیری از آسیب شناسی ورزش قهرمانی منظور گردد.

نتایج پژوهش حاضر با تحقیقات شهنوازی (۱۳۸۴)، سیدی (۱۳۸۹) همسو و با تحقیقات آگاه (۱۳۹۲) و دلاوری (۱۳۹۰) ناهمسو می‌باشد.

منابع

- احمدی، اژدر. محمدزاده، حسن. ترتیبیان، بختیار. (۲۰۰۶). بررسی موانع و مشکلات موجود در خصوصی - سازی ورزش از دیدگاه صاحبان باشگاه‌های خصوصی شهرستان ارومیه. مجموعه مقالات اولین همایش ملی شهر و ورزش، تربیت بدنی شهرداری تهران. صص: ۷-۶.
- بیات، م؛ کامرانی، م (۱۳۹۳)، آسیب شناسی معاونت منابع انسانی با هدف بهبود و توسعه بر اساس مدل سه شاخگی (مورد مطالعه: شرکت برق منطقه‌ای تهران)، بیست و نهمین کنفرانس بین المللی برق: ۱-۹.
- جعفری، م (۱۳۹۱)، آسیب شناسی منابع انسانی با هدف بهبود و توسعه، مرکز پژوهش‌های دانشگاه مدیریت دانشگاه تهران، شماره ۴۵: ۵۳-۵۴.
- مصطفوی، م (۱۳۸۶)، آسیب شناسی سازمان در حوزه منابع انسانی شرکت نیروی برق استان مازندران، مجله مدیریت، شماره ۱: ۱-۱۳.
- نجی زاده، م؛ زاهدی، م (۱۳۹۵)، شناسایی نظام مدیریت عملکرد کارکنان در دانشگاه علوم پزشکی قزوین با استفاده از مدل سه شاخگی، مجله مدیریت توسعه و تحول، شماره ۲۵: ۵۹-۶۹.
- سیدی، لیمو (۱۳۸۹)، آسیب شناسی آموزش منابع انسانی در سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزش، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی.
- آگاه، جعفر (۱۳۹۲)، چرا دوره‌های آموزشی در شرکت‌ها و سازمان‌ها اثربخش نیست، دومین همایش آسیب شناسی سازمانی با رویکرد کاربردی مبتنی بر تجربیات اجرایی در سازمان‌ها، تهران.
- شهنوازی، عباس (۱۳۸۴)، آسیب شناسی برگزاری دوره‌های آموزشی ضمن خدمت در آموزش و پرورش شهرستان بابل، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه مازندران، دانشکده علوم اقتصادی و دارایی.
- فدایی، محمد؛ رهبر، رضا (۱۳۹۲)، ارائه مدل پیشنهادی برای آسیب شناسی عوامل بنیانی و فرایندی آموزش‌های سازمانی بر مبنای مدل سیپ با رویکرد کاربردی، دومین همایش آسیب شناسی سازمانی با رویکرد کاربردی مبتنی بر تجربیات اجرایی در سازمان‌ها، تهران.
- کاظمی، مهدی؛ همراهی، مهرداد (۱۳۸۸)، آسیب شناسی دوره‌های آموزش ضمن خدمت بر اساس مدل سیپ، پژوهش‌های مدیریت، شماره ۴.
- ساکي، رضا؛ حسین پور، جواد؛ نصری، فرامرز (۱۳۹۵)، رابطه بین اجرای فوق برنامه‌های ورزشی با موفقیت ورزش قهرمانی در دانشگاه علوم دریایی امام خمینی (ره) نوشهر، فصلنامه علمی و پژوهشی آموزش علوم دریایی، شماره ۴، ۷۰-۷۶.
- کشاوری، لقمان؛ فراهانی، ابوالفضل؛ محمد خانی، جواد (۱۳۹۷)، تحلیل عوامل موثر بر رفتار مدیران ورزش قهرمانی ایران با رویکرد برنامه‌ریزی سناریو، مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش، دوره پنجم، شماره ۱، پیاپی ۱۷، صص ۹۹-۱۰۸.
- سواری، سعید؛ مهدی پور، عبدالرحمن؛ رنجبر، روح الله (۲۰۱۵). توصیف وضعیت ورزش همگانی استان خوزستان و تدوین راهبردهای توسعه‌ی آن، مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی، ۲۱، صص ۹۲-۸۳.

همچنین ورزشکاران بیشترین تاثیر را در آسیب شناسی ورزش قهرمانی با ضریب یک در عوامل زمینه‌ای دیده‌اند. در این راستا عوامل اجتماعی، باورها و نگرش جامعه و نگرش‌های فردی نقش تعیین کننده‌ای در پرورش ورزش قهرمانی و جلوگیری از آسیب‌های سازمانی داشته است.

نتایج پژوهش حاضر با تحقیقات کاظمی و همراهی (۱۳۸۸)، دلاوری (۱۳۹۰)، فدایی و رهبر (۱۳۹۲) همسو و با تحقیقات بیات و کامرانی (۱۳۹۳) و جعفری (۱۳۹۱) و مصطفوی (۱۳۸۶) و کلب (۲۰۱۲) ناهمسو می‌باشد.

- سیف پناهی شعبانی، جعفر؛ گودرزی، محمود؛ حمیدی، مهرزاد؛ خطیبی، امین (۲۰۱۱). طراحی و تدوین راهبرد توسعه ورزش قهرمانی استان کردستان، مدیریت ورزشی، ۸، صص ۷۳-۵۷.
- صادقی ارانی، زهرا و میرغفوری، حبیب اله (۲۰۰۹). تجزیه و تحلیل وضعیت توسعه یافتگی ورزشی استان‌های ایران طی سال‌های ۲۰۰۴-۲۰۰۵، پژوهش در علوم ورزشی، ۲۴، ش ۲۴.
- غفرانی، محسن؛ گودرزی، محمود؛ سجادی، سید نصراله؛ جلالی فراهانی، مجید؛ مقرنسی، مهدی؛ نقیب طباطبایی، سید علی؛ علیدوست قهفرخی، ابراهیم (۲۰۱۰). طراحی و تدوین راهبرد توسعه ورزش قهرمانی استان سیستان و بلوچستان، مدیریت ورزشی، ۴، صص ۱۹۰-۱۶۹.
- مختاریانپور، مجید (۲۰۰۹). عوامل تسهیل کننده اجرای موفق سیاست‌های فرهنگی کشور (مبتنی بر تجربیات برنامه‌های توسعه اول تا چهارم)، راهبرد فرهنگ، شماره ۲۷، صص ۳۳-۶۲.
- مرادی، مهدی؛ احمدی، عبدالحمید؛ هنری، حبیب (۲۰۱۲). بررسی نقش چهارگانه رسانه‌های ورزشی در توسعه فرهنگ ورزش قهرمانی، مطالعات مدیریت ورزشی، شماره ۱۵، صص ۱۴۵-۱۵۸.
- مظفری، سید امیراحمد؛ الهی، علیرضا؛ عباسی، شهاب؛ هنگامه، احمدپور؛ رضایی، زین العابدین (۲۰۱۲). راهبردهای توسعه نظام ورزش قهرمانی ایران، نشریه مطالعات مدیریت ورزشی، دوره ۴، شماره ۱۳، صص ۳۳-۴۸.
- مهدوی، عبدالحمید (۲۰۰۴). بررسی فرایند خصوصی سازی در توسعه ورزش کشور و روش‌های آن. سازمان تربیت بدنی، مرکز ملی مدیریت و توسعه ورزش کشور. صص: ۵۶-۲۴.
- نادریان جهرمی، مسعود؛ جابری، اکبر (۲۰۱۲). عوامل مؤثر در موقعیت اجتماعی دبیران تربیت بدنی از دیدگاه دانش‌آموزان متوسطه شهر اصفهان، فصلنامه پژوهش در مدیریت ورزشی، دوره ۱، شماره ۴، صص ۱۰۵-۱۲۱.
- نوروزیان قهفرخی، سهیلا؛ مرادی چالشری، جواد؛ مرادی، محمدرضا؛ جعفری، اکرم (۲۰۱۳). بررسی موانع اثرگذار بر جذب سرمایه‌گذاری خارجی در صنعت فوتبال جمهوری اسلامی ایران، نشریه مدیریت ورزشی، شماره ۱۷، صص ۱۲۹-۱۴۷.

Bohkle, N., & Robinson, L. (2009). Benchmarking of elite sport systems. *Management Decision*, 47(1), 67-84.

Bradley, S.P. (2015). leadership development program, Harrard business shool, *journal of Interactive marketing spring*. 132-143.

De Bosscher, V., De Knop, P., van Bottenburg, M., & Shibli, S. (2006). A conceptual framework for analysing sports policy factors leading to intrnational sporting success. *European Sport Management Quarterly*, 6(2): 185-215.

Green, M. (2005). Integrating Marco-and meso-level a pproaches: A comparative analysis of elite sport development in Australia, Canada and the United Kingdom. *European Sport Management Quarterly*, 5(10), 142-66.

Jiang Y, li j. Hua F, Wang j. (2017). Multi-factor staistical analysis of influencing factors for elite sports development.

Kolb, D. A.. (2012). An Organization Development Approach to Consulting. *Sloan Management Review*, 12, 51-65.

Najafi Zadeh MM, Zahedi SM. 2016. Pathology of Employees Performance Management System at Qazvin University of Medical Sciences by Using threedimensional. *Journal of Development & Evolution Management*.; 1395(25):59-69.

Shilbury, D. and J. Deane (2001). *Sport Management in Australia: An Organizational Overview*, Strategic Sport Management, Deakin University.

*Original Article***The Pathology of Championship Sport at the Ministry of Sport and Youth (Case study of Sports and Youth Department of Fars Province)**

Received: 30/04/2020 - Accepted: 12/07/2020

Alireza Heydarpanah ¹
 Abdolmohammad Taheri ^{2*}
 Alireza Ghasemizad ³

¹ Ph.D student in Educational Management, Kazeran Azad University

² The Associate of Educational Management, Shiraz Azad University, Shiraz, Iran

³ The Assistant of Educational Management, Kazeran Azad University, Kazeran, Iran.

Email: taheri1397@yahoo.com

Abstract

The purpose of this study is the pathology of championship sport in the Ministry of Sport and Youth. The statistical population consisted of all 500 athletes and managers of General Administration of Sport and Youth (Fars Province). To determine the sample size, 200 athletes and managers were selected by stratified random sampling based on the theoretical foundations of structural equations. Data were collected by using the Nouri Managers et al. Championship Pathology Sport Questionnaire (2018) and Researcher-Made Athletics Championship Questionnaire (2019). The content validity of the questionnaires was assessed by experts' ideas according to a predefined format and Cronbach's alpha reliability was respectively 0.964 and 0.758. To analyze the research findings, the following results were obtained by using structural equations and using LISREL software.

All the relationships between the pathology of the championship sport and the components (structural, behavioral, and contextual) are very strong because all standard coefficients (load factor) are completely obtained by the number 1 (near or itself). Finally, it can be said that from the managers' viewpoint, the strongest relationship between the components and the pathology variable of the championship sport is the structural component and from the athletes' viewpoint, the strongest relationship between the components and the pathology variable of the championship sport is the underlying component.

Keywords: Pathology, Championship Sport, Ministry of Sport and Youth.